

Trăiască a 37-a aniversare
a MARI REVOLUȚII SOCIALISTE din OCTOMBRIE

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 358

8 pagini — 15 bani

Miercuri 3 noiembrie 1954

„Decretul păcii, primul decret al Puterii Sovietice”

Tablou de A. I. Segal

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Regiunea București a terminat însămînțările

In după amiaza zilei de 1 noiembrie, în regiunea București au fost terminate în întregime însămînțările de toamnă.

Lucrînd din zori și pînă seara tîrziu, cu toate atelajele și mașinile de care dispun, oamenii muncii din agricultură, din regiunea București au reușit ca în unele zile să însămînțeze peste plan aproape 14.000 hectare. Astfel, oamenii muncii de pe ogoarele acestei regiuni se achingă cu cinste de angajamentul de a traduce în fapt

prevederile proiectului de Directive ale partidului privind sporirea producției agricole.

In întreaga regiune au fost însămînțate în rînduri încrucișate peste 9.700 hectare, cu 609 hectare mai mult decît s-a prevăzut, iar 84.184 au fost însămînțate cu semănturile.

Insuflețiți de întrecerea patriotică

Întrecerea patriotică în cinstea zilei de 7 Noiembrie l-a însuflețit și pe țărani muncitori din comuna Băcești, raionul Negrești. Imediat după lansarea chemării la între-

cere, ei au pornit la o mai bună organizare a muncii, veghind în același timp ca să fie folosită la maximum capacitatea celor 96 atelaje pe care le are comuna. Ca urmare, graficul îndeplinirii planului a început să urce cu repeziciune, ajungîndu-se pînă mai zilele trecute să se însămînțeze aproape 90 la sută din suprafața planificată.

Printre primii care au terminat însămînțările și au ajutat cu atelajele lor și pe sătenii din comună lipsiți de atelaje, se numără țărani muncitori C. Vieru, Ion Lefter, Gheorghe Larion și alții.

7 Noiembrie — zi de marea sărbătoare

In pragul dragii sărbători, 7 Noiembrie 1954, a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, milioanele de oameni ai muncii din orașele și satele patriei noastre trăiesc un minunat simțămînt: bucuria că pot întîmpina cu înfăptuirii de seamă marea zi.

Să poposim cu gîndul la uzinele de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie” din Craiova. Aici muncitorii s-au străduit să trimită spre ogoarele țării sute de grape și greble mecanice, peste plan. Să dăm o raită și prin comuna Făurești, raionul Oltețu. Încă de acum o săptămînă țărani harnici de pe aici au îndeplinit planul de colectare a griului, porumbului, lînii, laptelui de vacă și finului.

Oare putem cuprinde măcar cu gîndul mulțimea celor care întîmpină cu cinste marea aniversare? Fără îndoială că nu. Dar știm că toți fiii vrednici ai patriei noastre, că întreaga omenire muncitoare, trăiește alături de bravul popor sovietic bucuria sărbătorii ce amintește începutul unei noi ere, al unei vremi noi: vremea cînd omul eliberat de sub jugul exploatării a pornit la făurirea socialismului și comunismului.

Călăuziți de încercatul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, oamenii minunați din puternica țară de la răsărit au înfrînt toate zvîrcolirile deznădăjduite ale capitaliștilor și moșierilor dornici de a reinvia vechea orînduire țarîstă din Rusia, au zdrobit intervenția armată a Imperialiștilor din apus și au făurit Țara Socialismului Victorios. Azi, oamenii sovietici construiesc minunatul vis al omenirii: comunismul.

Poporul nostru se bucură și el de roadele Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917, deoarece, prin lupta eroică a fraților sovietici, hoardele hitleriste au fost zdrobite în cel de-al doilea război mondial și patria noastră și-a dobîndit libertatea. Azi, cu sprijinul Uniunii Sovietice și aplicînd la condițiile țării noastre înțeleapta experiență sovietică, oamenii muncii din Republica Populară Romînă luptă, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pentru creșterea buneiști, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Pacea atît de dragă popoarelor a fost îmbrățișată și susținută de puterea sovietică din primele zile ale statornicirii ei, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Neconținut Uniunea Sovietică a dus și duce o politică de pace, de înțelegere între popoare, de rezolvare a tuturor problemelor internaționale pe calea tratatelor. Marea lagăr al păcii, democrației și socialismului, ce cuprinde peste 900 milioane de oameni liberi și stăpîni pe soarta lor, are în fruntea sa puternica Uniune Sovietică. Alături de marea patrie a constructorilor comunismului, înfloresc și se întăresc uriașa Republică Populară Chineză, țările de democrație populară, printre care se numără și patria noastră. Alături de Uniunea Sovietică bat inimile oamenilor muncii din întreaga lume, care nu odată au dovedit simțămintele lor de solidaritate cu U.R.S.S., primul stat al muncitorilor și țărănilor eliberați din robia capitalistă.

Iată de ce ziua de 7 Noiembrie este atît de îndrăgită. Iată pentru ce țărani muncitori din satele noastre, oameni muncitorilor, se străduiesc să o întîmpine cu piinea și sarea înfăptuirilor în întrecere, cu ogoare pe care griul de toamnă a răsărit și unduie în vînt, cu mindria de a fi terminat predarea cotelor către stat.

Luptînd pentru înflorirea agriculturii, pentru tălmăcirea în fapte a prevederilor proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al partidului, colectivității, întovărășiții și țărani muncitori individuali aplică din ce în ce mai mult experiența colhoznicilor, învățămintele agriculturii sovietice — cea mai înaintată din lume.

Pășind înainte cu dirzenie, sub steagul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, oamenii muncii din țara noastră, în cor cu întreaga omenire muncitoare, înalță cuvintele de slavă: „Trăiască a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!”

Salut către cititorii revistei „ALBINA”

K. M. Loșcionova, mulgătoare, Eroină a Muncii Socialiste, membră în delegația de oameni ai muncii din Uniunea Sovietică care ne-a vizitat țara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, salută cititorii revistei noastre.

„Salut cititorilor revistei „Albina” din partea colhoznicilor și colhoznicelor din colhozul „Stalin” din raionul Luhovițki, regiunea Moscova”.

K. M. LOȘCIONOVA
mulgătoare, Eroină a Muncii Socialiste

Ce să citim

V. A. Popov:

„AVIONUL”

— Editura Tineretului —

Rar să vezi copil sau tânăr care să nu rămână cu ochii pe cer când vede zburind un avion. Totul îl interesează la el. Aripile, elicea, motorul, decolarea și aterizarea lui.

De curînd a văzut lumina tiparului lucrarea lui V. A. Popov, în care tinerii cititori vor găsi descrierea avionului, lămuriri cu privire la funcționarea lui și a folosirii lui în tot mai multe ramuri de activitate. Cartea cuprinde de asemenea date care arată contribuția savanților ruși la desăvîșirea aparatelor ce cuceresc aerul.

Consfătuire cu cartea sovietică

Acum câteva zile s-a ținut în Domnești, raionul Mihăilești, o consfătuire cu cititorii din comună. 80 persoane au ascultat cu multă atenție prezentarea cărții „Combinerii” de T. Juravliov, după care au urmat discuții însuflețite pe marginea problemelor cuprinse în paginile volumului.

Abonați-vă din timp la revista „ALBINA” pentru anul 1955. Costul unui abonament pe un an întreg este de lei 7,50. Abonamentele se fac prin oficiile poștale și la factorii poștali.

Directori ai căminelor culturale, bibliotecari, responsabili ai colturilor roșii! Indemnați pe oamenii muncii de la sate să se aboneze la „ALBINA” în numărul mai mare.

La sfat cu un vizitator al Uniunii Sovietice

Au trecut câteva zile de când Gheorghe Țugui s-a întors din nou în valea care-i adăpostește satul lui de prin părțile Adjudului. A lipsit din comună mai bine de două săptămîni. Plecase departe, la mii de kilometri de comuna Scurta, acolo unde doar cu gîndurile ajunsese adeseori. A avut fericea să fie printre cei care au vizitat Expoziția Agricolă Unionată de la Moscova.

Odată reîntors în Scurta, Gheorghe Țugui nu mai prididea să răspundă la întrebările oamenilor. Fiecare voia să știe altceva și era nerăbdător să primească răspunsul.

Drumul lui Țugui de acasă pînă la sediul întovăririi din comună — a cărui președinte este — nu e prea lung, totuși dura mult. Pe drum se găsea mereu cineva care să-l mai oprească cu cite o întrebare.

Și iată că într-o seară, la căminul cultural s-au adunat mai mulți săteni din comună, care i-au cerut tovarășului Țugui să le istorisească și lor din cele văzute în țara prietenă, Uniunea Sovietică. Au ascultat oamenii în seara aceea lucruri pe care unii le știau mai înainte, dar care parcă acum cînd auzeau că au fost văzute cu ochii lui de către Țugui, li se păreau mai apropiate, mai convingătoare.

Despre colhozul „Molotov” din regiunea Moscova, pe care l-a vizitat, Țugui le-a vorbit oamenilor care îl ascultau cu multă atenție. Ascultătorii erau dornici să afle cît mai multe despre viața veselă a colhoznicilor. Și tovarășul Țugui le-a îndeplinit dorința. Veniturile pe care le obțin colhoznicii le dă posibilitatea să trăiască o viață lipsită de orice griji. În acest colhoz se dă o deosebită atenție dezvoltării sectorului zootehnic. Munca de îngrijire a animalelor nu necesită un număr mare de oameni, fiind în bună măsură mecanizată. Rezultatele creșterii științifice a animalelor și păsărilor se văd în

rodul obținut. De pildă, în anul 1953 s-au obținut 2.900.000 ouă. În același timp s-au bucurat mult sătenii din Scurta auzind interesul pe care îl poartă oamenii sovietici succeselor pe care le obține poporul nostru.

Astfel timpul trecea pe nesimțite. Oamenii continuau să pună întrebări și sorbeau cu nesaț răspunsurile. Iată-o pe bătrînica Leta Manoliu cu gîndurile care-i zboară către locurile despre care povestește Țugui. Cale de o poștă i se vede freamătul pe care-l încearcă la gîndul că nu va trece mult și poate va mai apuca și ea o viață ca cea a bătrînului colhoznic din Altai, despre care le vorbește Țugui.

— De recoltele bogate cu care se mîndresc pe bună dreptate colhoznicii, povestește tovarășul Țugui, am avut prilejul să mă conving și la Expoziția Agricolă Unionată. Cu multă dragoste mi-au împărtășit colhoznicii „secretele” a-

cestor recolte imbelșugate. Și-apoi privind minunatele mașini agricole prezentate la expoziție — care se numără cu zecile de mii pe ogoarele întregii Uniuni Sovietice — îți dai numaidecît seama că strădania colhoznicilor e ajutată din plin de puterea mașinilor...

Oricît de multe aspecte din viața și munca oamenilor sovietici le prezenta tovarășul Țugui consătenilor lui, ei tot mai aveau de pus întrebări. Se interesau despre metrourile din Moscova, universitatea Lomonosov de pe colinele lui Lenin, despre delegațiile de țărani din țările capitaliste care vizitează Uniunea Sovietică, despre multe, multe altele.

În acea seară, țărani muncitori din Scurta au simțit mai mult cum și satul lor, viața lor sînt străbătute de caldele raze ale prieteniei poporului român cu popoarele din Țara Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

A. Ralea

Expoziții de artă populară deschise în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice

Ca niște flori ale prieteniei sumedenie de obiecte de artă populară, unul mai frumos ca altul, au fost trimise din orașe și sate spre expozițiile deschise în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Iată aici una din frumoasele vitrine ale Expoziției „Prietenia Romîno-Sovietică în arta populară din R.P.R.”, vizitată în București de mii de oameni ai muncii.

Muncă înfrățită într-un sat pe Mureș

Multe povestesc bătrînii despre încercările între țărani săraci romîni și unguri pe care le puneau, în trecut, la cale pe ulițele comunei Singiorgiul de Mureș, moșierii satului: baronul Marioffi și marele proprietar Metea.

Și nu e de mirare. Așa voiau cîrmuitorii vremurilor de atunci care învrăjbeau oamenii între ei ca să-i poată stăpîni mai ușor. Ura șovină era menită să întunece mințile celor asupriți.

Au trecut ani de atunci. Vremurile s-au schimbat. Suflul vieții înnoitoare a pătruns și în comuna de pe malurile Mureșului, transformînd viața sătenilor, apropiindu-le preocupările și năzuințele. Oamenii simpli, romîni și unguri, au pornit cu tragere de inimă la munca pașnică, constructivă, pentru înflorirea satului și a vieții familiilor lor.

Să ne oprim numai la cîteva din aceste aspecte. Era prin anul 1946. Zile în șir, întreg satul lucra de zor la săparea unor șanțuri. În ele singiorgienii voiau să bage țevile acelea de beton uitate pe cîmp încă de pe vremea războiului. La che-

marea comuniștilor au răspuns cu drag țărani muncitori romîni și unguri, muncind și ajutîndu-se frățeste între ei. În scurtă vreme condueta a fost terminată. De-atunci casele țărănilor din Singiorgiul de Mureș sînt încălzite cu gaz metan. În toamna lui 1947, prin grija partidului, comuna întregă a fost electricată. Astăzi, se pot vedea încă multe construcții a căror tencuială proaspătă te face să-ți dai seama că sînt noi, construcții ale regimului democratic-popular. Căminul cultural, sfatul popular, numeroase case de locuit sînt mărturii ale vieții noi din acest colț al Regiunii Autonome Maghiare. De asemenea, Stațiunea I.C.A.R., care ajută zi cu zi pe țărani muncitori în obținerea de recolte bogate la hectar, este încă o mărturie a vieții înnoitoare. Dar și despre colectiva lor, — în care muncesc uniți romîni și unguri — cei din Singiorgiul de Mureș ne pot spune multe lucruri frumoase.

...În curtea colectivei, zarvă mare. Căruțe încărcate cu gunoi așteaptă să fie trimise pe cîmp. Ilonca Sekei, Depner Robert, Marinescu Pe-

tre și încă alții lucrează de zor. Harnici îs, și colectivisti se mîndresc cu ei. Koucz Ianoș, președintele colectivei, vorbește adesea cu deosebită bucurie despre succesele colectivistiilor.

— Vezi, aici în colectiva noastră, lucrează romîni și unguri și toți se înțeleg de minune. Dacă anul acesta am obținut 6.300 kg. porumb la hectar și 1.136 kg. grîu la hectar, este pentru că oamenii se ajută reciproc între ei. Acum noi ne mîndrim deopotrivă cu colectivisti ca Gorgeny Iosef, Savu Alexandru, Takacs Ferenc și alții, fruntași ai colectivei noastre. Cu toții, romîni și unguri, muncim ca să înflorească satul nostru, patria noastră dragă — Republica Populară Romînă.

N-a fost nevoie să mă convingă președintele de toate acestea. Am poposit numai cîteva zile printre locuitorii comunei Singiorgiul de Mureș, am stat de vorbă cu romîni, unguri și mi-am dat seama că în munca pașnică de transformare a vieții satului lor îi leagă o dragoste frățească.

L. Bobocea

Discuții între fruntași în agricultură Belșugui pământului e în mâinile noastre

Tovarășe Dumitru N. Deselu, am citit și eu scrisoarea d-tale care a apărut în revista „Albina” din 13 octombrie anul acesta. Ai dreptate când spui că partidul ne învață să poruncim pământului.

Dumneata arăți în cuprinsul scrisorii că ai scos 1.400 kg. grâu la hectar, prin faptul că l-ai însămînțat primul din sat iar în primăvară l-ai grăpat, așa cum te-a învățat tovarășul Măican Nicolae, secretarul organizației de partid.

Eu sint țăran cu gospodărie mijlocie. Anul acesta am avut însămînțat 1,70 hectare cu grâu, 1,60 hectare cu porumb, 50 ari cu sfeclă de zahăr și 20 ari cu cîneșă. Media pe comună la grâu a fost de 900 kg. la hectar. Eu însă am obținut 1.500 kg. La porumb media a fost de 2.000 kg. șiuleți. Eu am scos 3.500 kg. la hectar. La sfeclă am fost planificat să scot 9.000 kg., și am scos 16.600 kg. Pentru producția de sfeclă de zahăr am primit de la stat 4.842 lei și 103.300 kg. zahăr. Poate vrei să afli, tovarășe Dumitru, cum am lucrat eu pământul de i-am smuls atîtea roade. Să încep înții cu grîul. Locul care l-am însămînțat cu această cultură a fost cultivat înainte cu borceag. Pământul l-am dezmiriștit, apoi l-am arat la o adîncime de 22 cm. Odată cu arătura adîncă am vîrît sub brazdă 30 care gunoi putrezit. Grîul a fost de soi. L-am selecționat și tratat și l-am însămînțat la 10 octombrie cu mașina. În primăvară și eu am grăpat grîul ca și dumneata, însă ca să asigur umezeala mai bine, i-am dat apoi și cu tăvălugul. Am avut apoi grijă să plivesc grîul de două ori de buruieni și l-am secerat în pîrgă.

Porumbul, de asemeni, l-am însămînțat din timp în ogor făcut din toamnă pe care am cărat 25 care de gunoi. La mijlocul lunii mai, cînd unii țărani muncitori deabia îl semănau, eu începusem prima prășilă. Știam dintr-o broșură sovietică că o prășilă face cit o ploaie.

De aceea, am prășit porumbul de patru ori, de două ori cu prășitoarea și de două ori cu sapa. Așa am lucrat eu pământul și el m-a răsplătit din plin.

Acum grîul meu semănat în toamna asta a răsărit des ca peria. Va avea de unde se hrăni, pentru că am avut grijă să împrăștiu pe ogor 20 care de gunoi putrezit. În anul ce vine voi aplica cu și mai multă atenție regulile agrotehnice la toate culturile, cunoscînd că numai în felul acesta voi obține recolte sporite.

Pintea Ion

țăran muncitor, comuna Cefa, raionul Salonta

Au însămînțat în rînduri încruciate

Pretulindeni cresc su-prăfețele însămînțate cu grîu. Ba mai mult. În toamna aceasta, pe baza experienței și a exemplului, numeroase gospodării agricole colective au aplicat metoda sovietică de însămînțare în rînduri încruciate.

Printre aceste gospodării se numără și colectiva din comuna Săliște, raionul Vișeu, unde acum cîteva zile au fost însămînțate în rînduri încruciate 18 hectare cu grîu. Colectiviștii de aici sint mîndri

că întîmpină și ei glorioasa de toamnă terminată la zi de 7 Noiembrie cu tot mai multe succese în muncă și cu muncile agricole

Ion C.
corespondent

AU TERMINAT ÎNSĂMÎNȚĂRILE

În toamna aceasta, membrii întovărășirii agricole din satul Rovinari, raionul Tg. Jiu, au folosit fiecare zi prielnică pentru a executa la timp lucrările agricole. Datorită acestui fapt ei au terminat complet însămînțatul celor 18 hectare cu grîu pe care le aveau planificate pînă la data de 10 octombrie. Comuniștii O-

proiu Constantin, Gorun Aurelian și întovărășii Văduva Constantin, Vasilescu Constantin, Onea Margareta, au fost printre primii care au ieșit la muncă, dînd exemplu de hărnicie și celorlalți membri ai întovărășirii din Rovinari.

I. Sbirciog
corespondent

Iurea Dumitru zilnic citește ziare și cărți despre metodele agrotehnice înaintate, care aduc sporuri mari de recoltă. Într-una din zilele acestea și-a recoltat cartofii. „Sint tare bucuros, — zicea el către prietenul său Ion Huțan. — În anul acesta am scos 1730 kg. pe cei 10 ari plantați cu cartofi.

O NOUA INTOVĂRĂȘIRE CU NUMELE DE „7 NOIEMBRIE”

Cu mult drag întîmpină și oamenii muncii de pe ogoarele țării noastre glorioasa zi de 7 Noiembrie.

Una din aceste dovezi o arată și cele 18 familii de țărani muncitori din comuna Rebrîșoara, raionul Năsăud, care acum cîteva zile și-au unit pămînturile pe o singură tarla, de 20 hectare, alcătuint întovărășirea agricolă „7 Noiembrie”. La inaugurare țărani întovărășiți Onișor Rîcan, Gheorghe Sîngeorzan și alții și-au luat angajamentul că vor folosi cu multă dragoste și încredere metodele agrotehnice sovietice, care aduc recoltele cele mai bogate.

Albu Ștefan
corespondent

Au inverzit ogoarele

Noi întovărășiții din satul Preotești, raionul Tg. Neamț, ne-am sfătuit ca de acum înainte să pornim pe o cale mai rodnică, pe calea agrotehnice înaintate. De aceea, înainte de însămînțare ne-am dat grîul prin vînturătoare, l-am triorat și l-am tratat contra bolilor. Apoi, cu ajutorul S.M.T.-ului am semănat grîul pe cele 14 hectare planificate. Iar acum bucuria ne-a umplut inimile. Primii colți de grîu s-au și ivit

Ecaterina P. Cocirță
corespondent

Traduc în viață proiectul de Directive

Acest pămînt părăsit din tată în fiu, de bătrînii noștri, lăsat încărcat de scafeți și mărăcini, va fi privegheat de dragostea părintească a colectivităților. Inchingat în sirmele ghîmpate ale pirului, pămîntul ședea departe de om, ca un orfan, neingrijit și sălbătăcit. Oamenii noi, colectivității din satul Vameș, raionul Galați, s-au reîntors să și-l ia și-l vor îngriji, scoțindu-l din spini și scai și cîrîndu-i recolte din ce în ce mai bogate.

Pe izlaz au pornit tractoarele

Comitetul executiv al sfatului popular raional din Focșani și-a întocmit un plan în care se prevede desțelenirea a 917 hectare de izlaz. Pînă în prezent, cu ajutorul brigăzilor de la S.M.T.-Florești, în comunele Gologanu, Făurei, Mircești și Vinători s-au desțelenit peste 200 hectare. Iar în cartierul Golești, orașul Focșani, au fost desțelenite peste 50 hectare.

I. Vasile și A. Mușat
corespondenți

Și în Silvești

În comuna Silvești din raionul Strehala, în urma preluării proiectului de Directive, țărani muncitori au desțelenit mari suprafețe de izlazuri și fi-nețe neproductive pentru a le reda agriculturii. Astfel, țărani și gospodării mici și mijlocii Drăgoi Ion, Jiroveanu Nicolae și Cioba Ion au desțelenit cîte o jumătate de hectar fiecare. Iar țăranul muncitor Jiroveanu Ion a desțelenit aproape un hectar. Exemplul a fost urmat de mulți locuitori din comună

Trifan Ivașcu
corespondent

Acolo unde domnește nepăsarea

Cudalbi este o comună din raionul Bujor. Localnicii susțin că-i cea mai mare din întreaga regiune. Și condițiile de muncă sint foarte bune. Totuși, în această comună, pînă la data de 29 octombrie nu se însămînțase nici un petec de pămînt din cele 2.350 hectare cîte sint planificate. Care să fie motivele rămîinerii în urmă a comunei Cudalbi?

În primul rînd vina pornește de la comitetul executiv al sfatului popular raional, în frunte cu președintele, Lungu Chirilă, care nu s-a interesat din timp să asigure ajutorul agrotehnic de care avea nevoie comuna Cudalbi. Aceasta însă nu înseamnă că sfatul popular comunal și președintele lui, Bălan Grigore, nu sint răspunzători pentru întîrzierea însămînțărilor. Comitetul executiv nu și-a dat de loc osteneala în grăbi-

rea muncilor agricole de toamnă. În comună sint și acum numeroși săteni care încă nu și-au strîns recolta de porumb de pe cîmp. Se pune întrebarea: Cînd vor mai avea timp aceștia să facă arăturile și însămînțările?

Mergînd pe linia obiceiurilor învechite, după care încă „nu e timpul potrivit”, nici deputații din comună nu se grăbesc cu aratul și însămînțatul. Secretarul sfatului, Buhoci Gheorghe, și mai ales agentul agricol Istrate Constantin, nu-și dau de loc silința să lămu-rească pe țărani muncitori pentru ca să grăbească recoltatul și însămînțările.

Ne întrebăm, pînă cînd va mai dura starea de lucruri din Cudalbi? Căci iarna nu așteaptă. Ce pă-rere au tovarășii de la sfatul popular al regiunii Galați?

La FOIENI anul are zece luni

Cu harnicii țărani muncitori din Foieni am încins sfat pe seară. Toată ziua n-avusesem răgaz de vorbă. Plouase mult, din care pricină la cîmp n-a fost chip de ieșit. Lasă că nici treabă nu mai e multă. Însămînțările de toamnă-s gătate. Doar tullei și bețele de floarea soarelui așteaptă pe-a'locuri să fie cărate-n ogrăzi. Pentru asta s-o mai afla vreme. Alta a fost grija oamenilor pe ziua de azi. Abia se bănuiau zorile, cînd ei începuseră a foi prin curți. În lumina felinarelor își înhămaseră caii voinici la căruțele încărcate de cu seară. Zorii i-au prins departe, la puțină cale de baza de recepție din Carei. Mergeau cei din Foieni să-și dea cotele către stat. Așa se înțeleseseră cu zile-n urmă: „Cîtu-i vreme bună, toată munca-i a însămînțării de toamnă; prima zi după ce-om găta însămînțările, e a cotelor. Pe urmă pace! Putem spune că am pus capăt cu bine și ăstui an“. Astea mi le spune bătrînu! Layoș Iosif, membru în întovărășirea din comună. Heinrich Paul, Solomeyer Adalbert și ceilalți din jurul său, deocamdată tac. Au și ei multe de spus, dar cuvîntul dîntii în comună e-ntotdeauna al lui Iosif-baci.

— Cota e o fală, eu așa socot — continuă Iosif-baci. — Or, dacă ești gospodărnă harnică, cum sînt mulți oameni din satul nostru, și se află în hambare din belșug, așa că nu-i greu să dai statului cota la vreme. — Și-apoi cine-i statul, Iosif-baci? — se aruncă înșfîșit la vorbă Heinrich Paul. — Tot nouă se cheamă că ne dăm. Ce-ai dat dumneata, nu știu dacă ar fi ajuns pe un an fetii pe care ai avut-o în școala normală la Cluj.

— Eu, unul, nu am nici față la școală, la oraș, nici fecior în armată — sări tînărul Solomeyer Adalbert. Copiii mei nici la școala elementară nu-s. Ei și ce? Păi dacă eu n-aș da nimic tovarășilor din uzine, cu ce nas m-aș fi dus la coo-

perativă zilele trecute, să iau bocanci pentru toată casa și 5 kg. zahăr? Și-apoi, deh! — ca mîine — spuse zîmbind Solomeyer Adalbert — și fata mi-o fi la școală, ca a dumitale, Iosif-baci, și feciorul meu mi-o fi în armată, ca al dumitale, Paul-baci.

În ușă apăru figura bătrînului Weibel Anton, care îndată ce intră îi luă la zor pe ceilalți:

— Stați la taifas, ce vă pasă! Mai bine-ați veni să-mi ajutați și mie la căratul sfeclei, că n-o mai gat.

— Ba nu zău — îl întrebă serios Layoș Iosif — mai ai multă de dus?

— Auzi vorbă și la dumneata, Iosif-baci! interveni tînărul Adalbert. Păi puțin lucru e să cari peste 19.000 kg sfecle!

— Lăsați-l în pace! — făcu rîzînd Heinrich Paul. Altfel să nu mai doftoricească pămîntul ca

munci ca mine, după regulile agrotehnice, ne-am scîlda în zahăr. Gîndesc că nu-mi stă rău cu cei 6.000 lei pe care i-am primit și cu cele 116 kg. zahăr pe care o să le primesc curînd. Hai, ce zici?

După aste vorbe, bătrînul ieși fără să mai aștepte răspuns. Nu trecură cîteva minute și în sală apăru Gnant Francisc, roșu ca un rac.

— Unde-i tovarășa secretară a sfatului? — întrebă el.

— Dar ce-i? — săriră mai mulți.

— Păi să mă scadă din registre... mintenaș! C-apoi, iar mi-o ia înainte Tempfly Iosif. Și Francisc începu să explice cu necaz în vorbe:

— Ei, Iosif, mă-ntîlnește aseară și mă-ntreabă: „Cum stai cu cotele? Mi se pare că te-o prinde 7 Noiembrie cu ele nepredate!“ „Ba nu! — îi răspund. — Nu m-o prinde. Am de dus numai carnea. Pe

tem chit“. „Te prinzi?“ „Mă prind!“

— Măi, — continuă Francisc să povestească — mă scol eu înainte de miezul nopții, leg vaca de căruță și plec. Era vaca mea, dar făcusem asociație cu Reisch Mihai, Fischer Ștefan și încă vreo 17 inși, s-o predăm împreună. Cînd ajung aproape de Carei, cu cine mă trezesc în urmă? Cu Iosif! Trece pe lîngă mine rîzînd, în trapul cailor. Îi convenea, fiindcă el ducea în căruță un porc. La asta nu mă gîndisem; uitasem că el, Iosif, are patru porci, unu' și unu' de grași. Altfel i-ași fi pus condiție: ori amîndoi vacă, ori amîndoi porc! La baza de recepție i-am convins eu să ne primească vaca înaintea lui, că sîntem mai mulți asociați pe ea. Cînd să plec, Iosif îmi spune: „Vezi că tot o să-ți-o iau înainte. Pîn-la sat te-ajung, și m-o scadea din registre înaintea ta!“ — Așa că spuneți-mi unde-i secretara? — mai întrebă Francisc.

— E-acasă! — îi răspunde Iosif-baci. — O fi obosit și ea, că doar azi a scăzut sute de obligații. Că așa au zis oamenii: să dăm la colectare să nu se gate anul, să facem anul de zece luni!

— Atunci trec pe la dînsa — făcu Francisc în drum spre ușă. — Bărem să știe că am venit înaintea lui Iosif.

După un timp, în prag se ivi soția lui Wochter Iohan:

— Ia spuneți-mi, ce e de făcut? — întrebă ea. — Mie mi-a întărcat vaca. N-am terminat de predat laptele.

— Păi, să te scadă... — îi răspunde careva.

— N-am venit să mă scadă — sări supărată femeia. — Vreau să știu dacă pot preda unt în loc de lapte. Că unt am destul.

— Asta se poate — îi răspunde bătrînul Layoș Iosif. Și femeia ieși mulțumită.

Tare mi-au plăcut și mie, și celor de față vorbele femeii lui Wochter Iohan. După ce plecă, auzii din nou glasul bătrînului Layoș Iosif:

— Acum vezi, poate-i mai ușor să pricepi cum de sîntem în frunte pe regiune cu colectările. La noi, în Foieni, așa-s oamenii: făloși și gospodari.

Stelian Filip

să scoată aproape două vagoane de sfecle de pe 70 de ari!

— Așa-i povestea? Ei, află dar că mi-am cărat-o! — îi răspunde bătrînul Anton Weibel. Acum am dus ultima căruță. Iar la anul, o să-mi „doftoricesc“ pămîntul să-mi dea și mai mult. Că dacă toți ar

cele-ale le-am dus acum două săptămîni“. „Și eu — zice — tot carnea mai trebuie s-o duc, că pe celalalte le-am dus... acu' o lună“. „Adică — zic — vrei să spui că le-ai dus înaintea mea?“ „Păi!“ — face el. „Nu-i nimic“ — fac eu. „Ți-o lua-o înainte mîine, și sîn-

Pe prispa casei de țară, frumos văruiată, Gh. Mocanu, un bătrîn scund de statură, stă cu fruntea sprijinită în palmă și frămîntă în minte un gînd. De multă vreme nu-i dă pace gîndul acesta. Tocmai de pe vremea cînd au sfătuit cu tovarășa Pohonțu. În mîna ei văzuse moșul atunci un spic de grîu, dar nu ca cele culese de pe ogoarele lor, ci unul adus dintr-un colhoz îndepărtat al Uniunii Sovietice. „Grîu ramificat, îi zice“, așa o auzise pe delegată spunînd. Țăraniilor din Rediu nu le venea să creadă că-i cu adevărat spic. Unele dintre femei chiar, șușoteau cu mîna dusă căuș la gură, cum că boabele ar fi cusute cu ață. Dar tovarășului Mocanu tot nu-i venea să creadă că așa grîu nu s-ar putea face și pe la ei, prin Rediu-Tatar de pe meleagurile Iașului. „Trebuie să scrie la carte“ și-a zis, și a pornit să caute. Dar atunci, în 1950 nu s-a lămurit el prea mult. Gîndul însă nu l-a părăsit și în 1951 a făcut ce-a făcut și a adus de la Tg. Frumos un spic de grîu ramificat, greu de rod.

Roadele spicului de grîu sovietic

— Măi fimee, să-ncercăm și noi, că n-o fi foc! Și a încercat, dar nu așa, la întimplare. A deschis o carte, apoi încă una și nu s-a lăsat pînă n-a găsit: că om mai încăpățînat ca moș Mocanu, nu-i altul în sat. Ba acolo unde cartea nu-l des-

Un om cu multe abilități

lușea destul, mai cerea și sfatul inginerului agronom. Și iată că din boabele spicului de grîu ramificat pe care le-a semănat, a cules în anul următor — 1952 — vreo 4 kg. grîu. Dar ce să facă numai cu 4 kg. la 2 hectare de pămînt arabil, cît are bătrînul? „Lasă, tot îi bun și-ătit!“ și-a spus el și s-a pornit din nou la lucru. Grîul strîns bob cu bob, l-a semănat și-n primăvara lui 1954. Pe 100 m.p. a semănat. Nu i-a ajuns sămînța pentru mai mult și iată-l la treierat că scoate 40 kg. Dar ar fi scos și mai mult dacă n-ar fi fost vremea seacă și mai cu seamă, dacă nu i-ar fi scăpat odată vaca în lan. Nu-i vorba! Și 40 kg. sînt bune. Le va însămînța pe ogorul întovărășirii. Ehei! Dar credeți că numai el va semăna la anul grîu ramificat? De unde? Și Vagiuc, țăran întovărășit din Tăutești va semăna în grădina lui, și Obadă Maria, și președintele gospodăriei din Comarna și încă vreo 2-3 țărani de prin împrejurimi. E drept că numai cîteva spice le-a dat. Dar pentru început e bun și atît. Să aibă răbdare, să se sfătuiască și ei cu cărțile, așa cum a făcut și moșul, dacă vor să fie în pas cu vremea. Numai un nepot al tovarășului Mocanu nu se încrede în ceea ce vede. I-a dat bă-

trînul și lui un spic, dar dacă l-ai întreba ce a făcut cu el, și-ar desface cu mare grijă batista și și-ar scoate spicul așa cum l-a primit, cu luni în urmă. Dacă îl întrebi de ce nu-l seamănă, îți răspunde: mai aștept. Ce-o fi așteptînd, poate nici el nu știe. Dar bătrînului tare-i pare rău.

— Hei, băiete, băiete! Calcă și tu pe la cercul nostru agrotehnic și-ai să afli multe! Îl îndeamnă moșul și pornește cu pas vioi spre căminul cultural.

Tînăr... la 73 de ani și iubitor de învățatură

Deși a trecut pragul celor 73 ani cîți îi poartă pe umeri, tovarășul Mocanu se simte încă tînăr. Dragostea lui în vremurile noi e nemărginită. Și lui i-a încălzit viața regimul nostru de democrație populară, cum a încălzit traiul milioanele de oameni ai muncii din patria noastră dragă. Nădejdea în ziua luminoasă de mîine, îi dă parcă aripi bătrînului. Dacă n-ar fi această nădejde sădită adînc de partid, nevoile care s-au abătut peste capul lui i-ar fi încovoiat de mult grumazul. Din cei trei feciori voinici cît brazil, doi n-au mai ajuns să-și vadă tatăl. „I-a mîncat

războiul!“ oștează bătrînul ori de cîte ori privește spre singurul fecior rămas și pumnii i se strîng neiertător. Dar tovarășul Mocanu nu-și pleacă fruntea sub povara amintirilor. Pășește înainte pe calea vieții, cu toate să drumu-i greu, nedestelenit pe alocuri. Lui însă nu-i e teamă de greutăți. Doar nu degeaba-i comunist și încă vechi comunist. Și-a luat de prieten cartea și se sfătuieste deseori cu ea. Spune și altora despre ce află, chiar de nu-l întrecăbă. Că doar „numai c-o floare nu se face primăvară“ obișnuiește el să spună. De aceea, nu-l rabdă inima să nu împărtășească și altora învățăturile aflate din carte.

Dar nu numai despre grîu ramificat e vorba. Comunistul Mocanu a mai aplicat și altele metode înaintate. Chiar în vara asta, a făcut polenizarea artificială la porumb și nu-i pare rău. De la floarea soarelui, polenizată artificial, a obținut semințe tot una și una.

De curînd, moș Mocanu a primit de la I.C.A.R. Tg. Frumos sămînță de susan.

— De cînd mă știu n-am mai văzut așa semințe — spune el cîntărindu-le în palmă. Dar cărțile și agronomii m-or învăța ei să le vin de hac, să scot rod înmiit și o fulgerare de lumină îi scilipește în ochii albaștri, calzi. Harnic om tovarășul Mocanu! Și ca el sînt mulți în patria noastră dragă...

Ana Ioniță

Imagini, cifre și fapte din viața constructorilor comunismului

Drum spre comunism

de ALEXEI SURCOV

— fragment —

Cînd a venit octombrie, furtuna,
vigoarea lumii-ntregi s-a deșteptat.
Ne-a pus pe umeri Lenin, simplu,
și părintește-n ochi ni s-a uitat,
mina,

Și flăcări lungi crescură din scînteia
ce-n fundul vremii licărea puțin.
De parcă-am fi citit în ochii-aceia
al nostru și al Patriei destin.

Iar de pe ochi s-au luat parcă perdele
și noul veac tăie în neguri zări.
Prin uda noapte a pădurii grele
așa te cheamă valu-ntinsei mări.

Cînd înălțimile te-atrag boltite,
așa, înalte,-aripile se țes.
Atîtea vise-n veacuri făurite
că sint aeeva, vii, am înțeles.

Nu ne-a fost viața sarbădă, secată,
minuni înfăptuit-am, pline, vii.
Da, nouă-n veacul ăsta nou, ni-i dată
măsură nouă pentru bucurii.

Și din trecut, ca din celula strîmtă,
în nemurirea vieții am intrat,
pe-ntreg pămîntul urcă sus și cîntă
azi sufletul viteaz, eliberat.

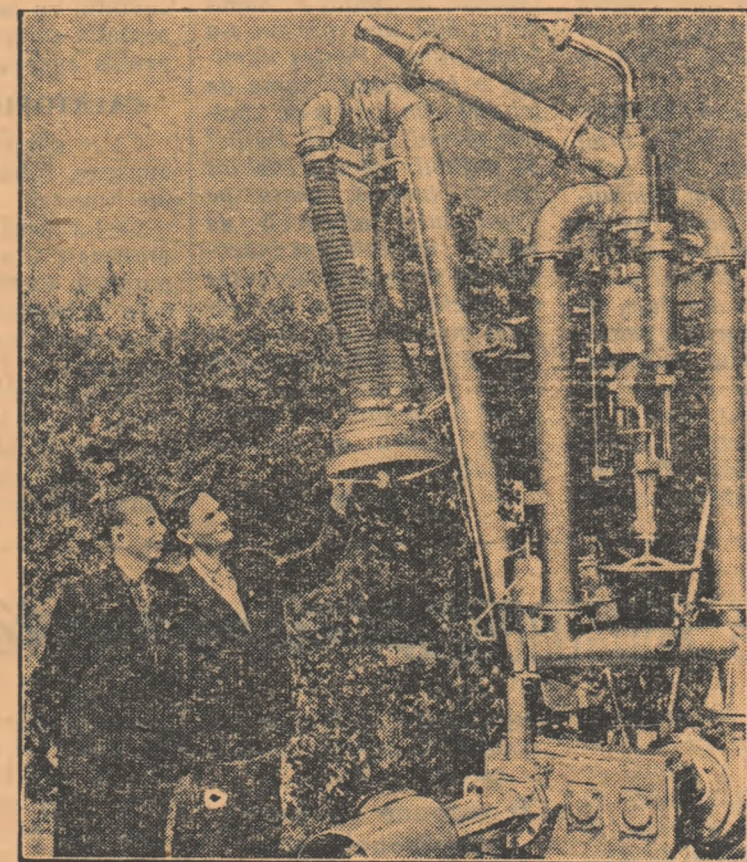
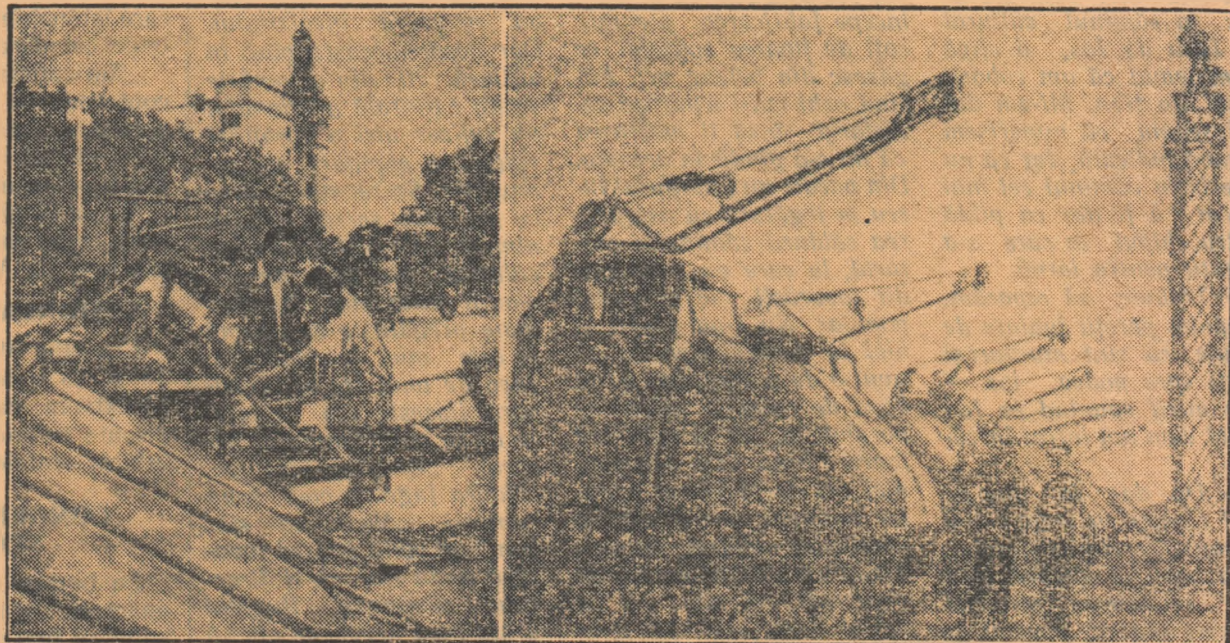
Cei ce-au găsit țări noi, trecînd de
atîtea locuri noi n-au colindat!
Noi am descoperit pămîntul care
nici chiar în vis Columb nu l-a aflat.

E tînăr totul, nou, în lumea noastră,
o viață-asemeni n-a fost pîn-la noi,
și-n orice clipă trebuie să nască
cuvinte pentru lucrurile noi.

O, traiul nostru astăzi, ce minune!
Să schimbi pămîntul, să dărîmi ce-i
cînd tu răspunzi de tot ce e în lume,
cînd tot ce vezi în jururi e al tău!

Și veșnic cinstea nouă ne-o rămîne,
pe drumul ce-am deschis, cutezător,
să-aducem lumii veste despre mîine,
din comunismul azi învingător.

In romînește de
Mihu Dragomir

Știința sovietică vine neincetat în ajutorul agriculturii. Pentru stropitul culturilor agricole s-a fabricat o nouă mașină de ploaie artificială, cu o rază mare de acțiune. Fotografia înfățișează o parte a acestei mașini.

Industria de mașini agricole înzestreață an de an agricultura cu noi și moderne mașini agricole. În Uniunea Sovietică se electrifică tot mai mult producția agricolă.

Fotografia din stînga înfățișează o combină de recoltat inul. În clișeul nostru din dreapta — tractoarele electrice de la stația de mașini și tractoare din Kuzminsk, raionul Ribnovski, regiunea Riazan, înainte de a ieși pe cîmp.

In cîteva rînduri

• În Rusia țaristă nu exista o industrie de tractoare. Încă în 1937 Uniunea Sovietică a trecut pe primul loc în lume în privința producției de tractoare.

Dacă în 1928 în agricultura Uniunii Sovietice se numărau 26.700 tractoare, la începutul anului acesta agricultura sovietică era înzestrată cu 1.260.000 tractoare (socotite în tractoare de cîte 15 C.P.), 326.000 combine cerealiere și numeroase alte mașini moderne. Numai în anii de după război colhozurile și sovhozurile au primit peste cinci milioane de mașini și unelte agricole.

• În Uniunea Sovietică nu sînt șomeri. Numărul muncitorilor și al funcționarilor crește continuu. La sfîrșitul anului 1953 numărul acestora ajunsese la 44.800.000 persoane, adică de 4,3 ori mai mare decît în 1913 — anul celui mai mare avînt economic al Rusiei dinainte de Revoluție.

• Salariile muncitorilor și funcționarilor, precum și veniturile țăranilor din U.R.S.S. cresc neincetat, odată cu reducerea prețurilor cu amănuntul.

În anul 1940, veniturile reale ale muncitorilor au crescut de peste 3 ori, față de anul 1913, iar ale țăranilor de aproape 3 ori și jumătate. În anul 1952, veniturile muncitorilor și funcționarilor au crescut cu 68 la sută față de anul 1940, iar cele ale țăranilor cu aproape 72 la sută.

În anul 1953 suma totală a veniturilor muncitorilor, funcționarilor și țăranilor a crescut cu încă 13 la sută față de anul 1952.

• U.R.S.S. ocupă primul loc în lume în ce privește numărul de cărți editate. Numai în perioada dintre anii 1917—1951 în U.R.S.S. s-au editat peste 14 miliarde exemplare de cărți.

În timpul muncilor, vara, colhoznicii din Turkmenistan au la dispoziție tabere de cîmp, unde găsesc toate cele necesare pentru trai și odihnă.

În fotografie: Membrii brigăzii întîia a colhozului „S. M. Ki rov” din regiunea Ciardjou, luînd gustarea de dimineață. Pe tarlaua de bumbac se vede combina de recoltat bumbac.

Să pregătim temeinic căminele culturale pentru iarnă

„Ia iute trenul către Jucu“...

— Cămine culturale care s-au pregătit temeinic pentru iarnă? Ia iute trenul către Jucu, tovarășă — îmi spusese îndrumătorul secției culturale a sfatului popular raional Cluj... Și l-am luat iute. Când am ajuns la căminul cultural din Jucu de Jos, o clipă m-am temut că am coborât greșit din tren. Mi-am dat apoi seama că nimerisem comuna indicată, dar că nu nimerisem căminul cel mai indicat a fi dat ca pildă pentru chipul în care s-a pregătit pentru iarnă.

— Trebuie să reparăm, să spoim pereții înainte de fulgule, că sînt murdari și sparși spre podea, jos — l-am auzit spunînd pe Ion David cum am intrat în cămin.

— Da, dar ia iute pe sus! Curați ca creta! i-a răspuns secretarul sfatului.

Cu ochii la geamul prin care se zăreau picurînd frunzele ruginii, pomeni și Ana Turbușan de apropierea iernii.

— Se apropie — răspunse Petre Lipcan directorul căminului cultural, însoțindu-și vorbele de un lung oftat... Din vorbă în vorbă oamenii aflară că pregătirile de iarnă ale căminului cultural se mărginiseră la cumpărarea a trei lămpi.

— Păcat că nu dau și căldură — oftă iar directorul. Nici nu isprăvisse el bine cu oftatul, că tot despre căldură începu a vorbi și Gr. Apahidian — un sprijinitor de nădejde al căminului — cu secretarul sfatului popular. Impreună

cu administratorul morii „Partizanul” din Jucu, unde lucrează și el, tovarășul Apahidian rînduise să se dea căminului cultural un car cu coji de floarea soarelui, pentru foc. Și copiii din comună știu că de cum începe fabricarea uleiului, coji de floarea soarelui se găsesc din belșug aci. Făcînd ochi mari a mirare, secretarul însă îi mărturisi că nu s-a gîndit la aceasta. Din păcate nu e singurul lucru în legătură cu asigurarea căldurii căminului cultural, la care nu s-au gîndit tovarășii de la sfatul popular. Nu s-au gîndit ei nici la posibilitatea ce au avut-o de a cumpăra de la baza de recepție coceni de porumb, ieftini și care ard foarte bine. De asemeni, nici cei de la sfatul popular comunal, nici directorul căminului cultural, nu s-au gîndit că s-ar putea culege vreascuri, răchite de pe malul Someșului. Și doar oameni care sînt gata întotdeauna să facă muncă voluntară pentru căminul lor cultural, sînt destui în Jucu.

Numai printr-o întimplare au aflat la sfîrșitul lunii octombrie cîțiva din prietenii credincioși ai căminului că între copacii uscați repartizați comunei pentru foc, o parte e și pentru căminul cultural din Jucu de Jos. Deși repartitia venise încă la începutul lunii septembrie, sfatul popular nu a făcut cunoscut nimănui acest lucru. Hîrtia a rămas încuiată în birou. Tot din pricina unei hîrtii încuiate

în sertar, nu s-a aprovizionat căminul cultural din Jucu de Jos nici cu turbă. În primele zile ale lui septembrie „Combustibilul” a anunțat secția culturală a sfatului popular raional Cluj că se poate ridica turbă necesară încălzitului. Dar despre aceasta, pînă în ultimele zile din octombrie secția culturală a raionului nu suflase nici o vorbă în sfaturilor populare ale comunelor. Secret mare! Ceea ce nu e un secret pentru nimeni, este că la căminul cultural din Jucu de Jos s-ar fi putut face de mult toate pregătirile de iarnă și cele mici și cele mari. Încă de anul trecut, bunăoară, lipsește ușa podului ce dă în sala căminului cultural. „Cînd se face foc, căldura fuge în pod” spun oamenii. „Nu prea sînt bani” se vaită adesea tovarășii de la sfat, ca și directorul căminului. Bugetul arată însă negru pe alb că fonduri se găsesc. Pentru încălzit, de pildă, e suma de lei 500, din care nu s-a folosit nimic. Pentru iluminat e prevăzută suma de lei 150, din care s-au cheltuit numai 5,60 lei. Puțin! Și puținul ce s-a cheltuit pentru lumină, arată pe lingă multe altele cît de puțină inițiativă și îndeosebi cît de puțină dragoste s-a cheltuit pentru ca țărani muncitori din Jucu de Jos să se poată adăpa și în serile lungi de iarnă la izvorul de lumină ce-l reprezintă pentru ei căminul cultural.

Mălina Cajal

CARNET EXTERN

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL INDIEI, NEHRU, ÎN R. P. CHINEZĂ

Răspunzînd invitației făcute de guvernul central popular chinez, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a vizitat timp de 10 zile R. P. Chineză. În timpul vizitei făcute în diferitele orașe și sate ale Chinei, primul ministru al Indiei și-a dat seama de marea însuflețire cu care muncește poporul chinez pentru înflorirea țării sale. China populară este astăzi o mare putere în lume, putere care își închină toate străduințele sale cauzei păcii și prieteniei popoarelor.

„Am constatat, de asemenea, — a declarat Nehru la o conferință de presă — că este necesar din mai multe puncte de vedere și mai ales din punctul de vedere al păcii mondiale, ca R. P. Chineză să facă parte din Organizația Națiunilor Unite”.

Vizita făcută de primul ministru al Indiei în R. P. Chineză leagă mai strîns prietenia dintre cele două mari popoare ale Asiei, slujește cauzei întăririi păcii în lume.

SESIUNEA CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII

Consiliul Mondial al Păcii a hotărît să convoace între 18 și 23 noiembrie anul acesta o sesiune ordinară la Stockholm, capitala Suediei. Prima problemă ce se va discuta în cadrul acestei sesiuni va fi cea a colaborării tuturor statelor europene la organizarea securității.

CONGRES BRITANIC PENTRU APĂRAREA SECURITĂȚII INTERNAȚIONALE

La Londra a avut loc Congresul britanic pentru apărarea securității internaționale. La lucrările Congresului au luat parte reprezentanți ai diferitelor organizații politice, obștești, culturale și religioase. Cei care au luat cuvîntul cu acest prilej au arătat că este cel mai reprezentativ congres al partizanilor păcii din istoria mișcării pentru apărarea păcii în Anglia.

CĂLĂTORIA LUI ADENAUER LA WASHINGTON

Către sfîrșitul lunii octombrie, cancelarul Germaniei apusene, Adenauer, a făcut o călătorie în Statele Unite ale Americii.

Ce l-a făcut pe Adenauer să se urce pe un avion militar american și să-și ia zborul peste ocean? Așa a primit poruncă. Cercul conducătoare americane punînd la cale încheierea acordurilor de la Londra și Paris, caută pe toate căile să dea cît mai mult frîu liber militarismului german.

Țelul principal al călătoriei lui Adenauer în Statele Unite a fost încheierea unui pact militar cu guvernul american. Statele Unite ale Americii vor să asigure guvernului Adenauer o libertate aproape deplină de acțiune în cadrul măsurilor pentru reînarmarea Germaniei apusene.

Au primit chitanța Nr. 1

De pe ogoare se culeg ultimele roade, roade bogate de toamnă. Dar în același timp țărani muncitori din comuna Coteana, raionul Slatina, nu uită să-și predea cotele convenite statului. Așa dar, au pornit într-un mare convoi sătenii în frunte cu comuniștii Maria Tănăsescu, Ilie Stîrciogeanu și alții să ducă la centrul de colectare cotele de porumb și floarea soarelui. Ei au obținut astfel chitanța Nr. 1 pe raion, păstrîndu-și în felul acesta titlul de comună fruntașă.

Cu ajutorul muncii politice

Pe ulițele comunei Făurești, raionul Oltenița, înțîneste numeroase lozinci prin care țărani muncitori sînt îndemnați să-și predea cotele de cereale către stat. Secretarul organizației de bază din comună, tovarășul Gheorghe Zisu, a pregătit pe agitatori pentru a lămuri pe producătorii agricoli asupra însemnătății predării în întregime și la timp a cotelor datorate statului. Cu ajutorul muncii politice desfășurate de agitatori, planul de colectare a porumbului a fost îndeplinit încă de la 23 octombrie. Țărani muncitori din Făurești întîmpina-

DE SCRIBI corespondenții

nă ziua de 7 Noiembrie și cu alte realizări. Ei au îndeplinit de mult și planul de colectare la lînă, lapte de vacă, și la fin. Fruntași la colectări au fost și de data aceasta membrii de partid, precum și deputații și salariații sfatului popular, care și-au predat printre

primii toate cotele de cereale și de produse animale convenite statului.

8 vagoane de fructe achiziționate prin cooperativă

Cooperativa din comuna Bohotin se află alături de cooperativele fruntașe din

raionul Codăești, Consiliul de conducere al cooperativei de aici traduce zi de zi în viață angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Planul la achiziții de cereale a fost depășit cu 12 la sută, iar la contractări cu 20 la sută. De asemeni, s-au mai a-

chiziționat prin cooperativă și 8 vagoane diferite fructe, din care 4 vagoane pere și mere, 2 vagoane prune și 2 vagoane nuci. Printre țărani muncitori fruntași la valorificarea fructelor prin cooperativă se numără Gheorghe Măciucă, Mardare Petru, Popa I. Constantin, Gheorghe Strățulat și alții.

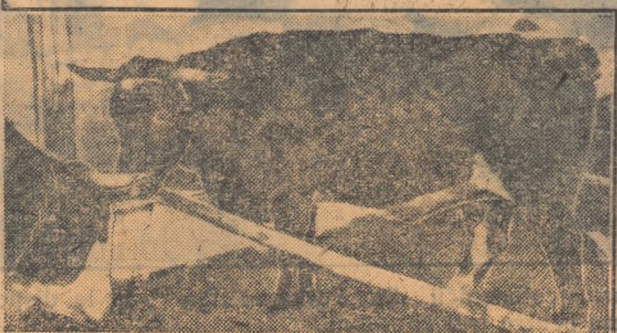
Chirilă Axinte
corespondent

Cooperativă fruntașă pe raion

Colectivul de conducere al cooperativei de consum din comuna Nicorești, raionul Tecuci, întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu succese deosebite în toate sectoarele de muncă. Astfel, planul la desfacerea mărfurilor pe trimestrul III a fost depășit cu 110 la sută, iar la achiziții cu aproape 100 la sută.

Acum tovarășul Nicolae Gogotă, președintele cooperativei din Nicorești, împreună cu ceilalți salariați, dau zor cu amenajarea magazinului universal care se va deschide în curînd în comună. De asemeni, și sătenii din Piscul Corbului și Dobirnești vor avea zilele acestea încă 2 magazine noi sătești.

Mihai C. Popa
corespondent

Vizitatorii expoziției O.R.A.C.A. Botoșani se minunează cînd văd porcul adus de țăranul muncitor Suman Costică din Ciumulești, raionul Fălțiceni. El l-a contractat de 120 kg., iar în 210 zile a realizat un spor de 220 kg., predîndu-l în greutate de 340 kg., fapt pentru care a primit 4.080 lei.

Pe zi ce trece, țărani muncitori se conving tot mai mult de foloasele contractării de animale. Cine nu i-ar urma exemplul țăranului muncitor Raduaș Pavel din comuna Moldavița-Cîmpulung, care a contractat un bou de 590 kg., predîndu-l după 100 zile în greutate de 715 kg.? În fotografia de jos: bou contractat de țăranul muncitor Raduaș Pavel, adus la expoziția O.R.A.C.A.-Botoșani.

Un prim pas pe calea înfăptuirii dezarmării

La 26 octombrie, în Comitetul Politic al Organizației Națiunilor Unite s-au încheiat discuțiile generale cu privire la problema dezarmării. A fost adoptat în unanimitate proiectul de rezoluție comun al Canadei, Franței, Angliei, S.U.A. și Uniunii Sovietice în problemele: „Reglementarea, limitarea și reducerea proporțională a tuturor forțelor armate și tuturor armamentelor: raportul Comisiei pentru dezarmare”; „Cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratată) în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte timpuri de arme de exterminare în masă”.

Proiectul de rezoluție comun al celor cinci state este un pas însemnat pe calea realizării unui acord într-o problemă atât de importantă ca cea a dezarmării. Ce dovedește rezultatul obținut în această sesiune a Adunării Generale a O.N.U.? Devine tot mai clar că nu există problemă spinoasă în relațiile internaționale care să nu se poată rezolva — atunci când este bunăvoință — pe calea înțelegerii, a tratativilor. Țările democratice în frunte cu U.R.S.S. au obținut astfel un succes însemnat în lupta lor pe care o duc în cadrul Organizației Națiunilor Unite privind dezarmarea.

Chiar și diferite delegații ale țărilor apusene au arătat în cadrul discuțiilor care au avut loc la O.N.U., că proiectul sovietic privind dezarmarea este un ajutor prețios la cauza stabilirii păcii. Astfel, delegatul Canadei, Martin, a declarat că împărtășește punctul de vedere al reprezentantului U.R.S.S., A. I. Vișinski, că nu există înțelegeri de nebiruit spre un acord în problema dezarmării.

Acest pas a fost făcut. Bine înțeles că acei delegați în spatele cărora se ascund cercurile războinice din apus — ca de pildă delegatul Statelor Unite — au încercat și de această dată să pună o seamă de piedici.

Proiectul comun de rezoluție a celor cinci puteri în problema reducerii înarmărilor prezintă o mare importanță în lupta popoarelor pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

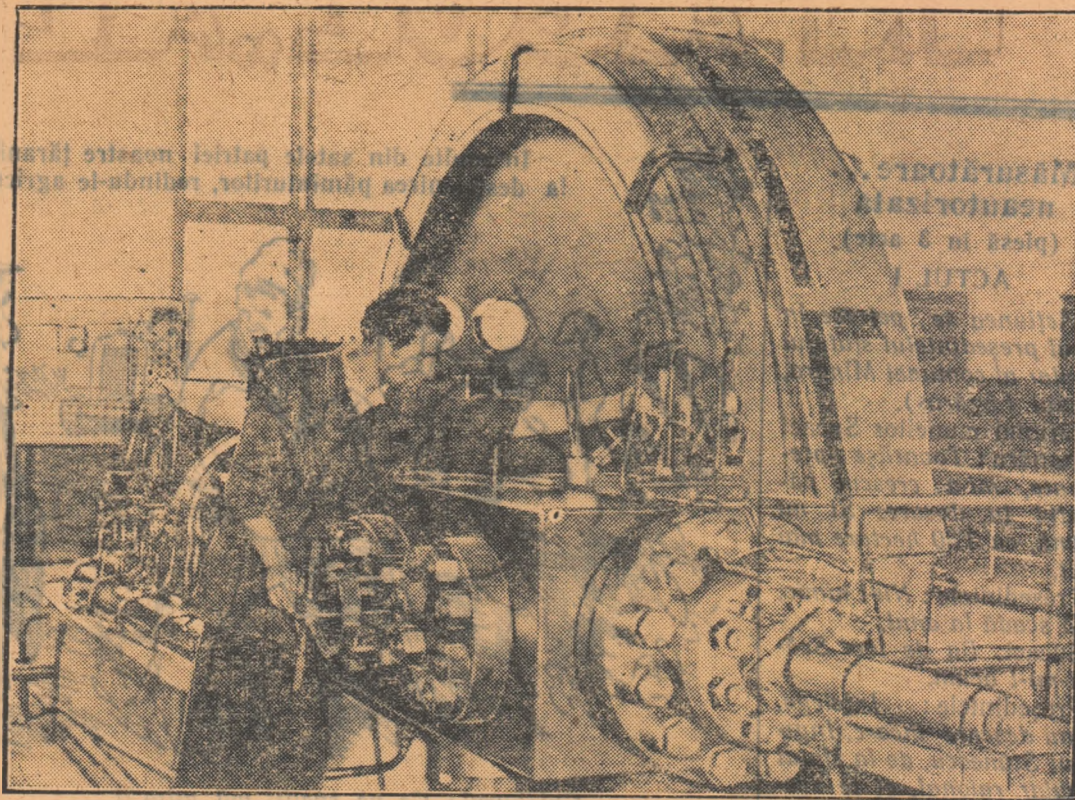
O însemnată inițiativă

La Phenian s-au desfășurat lucrările celei de a 8-a sesiuni a Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene.

Sesiunea a luat inițiativa de a trimite un mesaj către Adunarea Națională a Coreei de sud, partidelor politice și organizațiilor de masă, fruntașilor politici ai diferitelor părți ale populației și întregului popor al Coreei de sud. Mesajul cheamă întregul popor coreean la rezolvarea pașnică a problemei coreene de către coreeni înșiși, în scopul unificării grabnice a țării.

În mesaj se propune ca măsuri practice convocarea unei conferințe în 1955 și strângerea legăturilor reciproce între cele două părți ale Coreei.

REALIZĂRI DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Bulgaria a moștenit de la orînduirea capitalistă o industrie cu totul nedezvoltată, cu utilaje învechite. În R. P. Bulgaria s-a pus accentul pe dezvoltarea metalurgiei, a construcției de mașini, a industriei chimice etc. În primul cincinal au fost construite sau extinse peste 700 întreprinderi industriale importante, printre care și combinatul chimic „Stalin”.

În clișeu: Ivan Ianachiev, fruntaș de la Combinatul de îngrășăminte chimice „Stalin” din Dimitrovgrad.

Intr-un sat, ca în multe altele, din Republica Cehoslovacă. Zi de duminică. Zi de sărbătoare. La căminul cultural echipa artistică feminină a satului prezintă: „La șezătoare”. Glasul limpede al celor două soliste răsună puternic în întreaga sală. E un cântec despre viața lor liberă.

Cei care nu cunosc năruirile politice din Statele Unite ale Americii s-ar fi așteptat ca în preajma alegerilor de la 2 noiembrie cetățeanul american să fie frământat, chiar chinuit de întrebarea: cine vor ieși învingători, republicanii sau democrații? Dar așa, de unde! Americanul de rînd, nedeosebindu-i pe unii de ceilalți, n-a luat în serios campania electorală a

Bîlciul alegerilor din Statele Unite ale Americii

celor două partide ale bogătașilor. Amîndouă partidele reprezintă interesele marilor bogătași din S.U.A. și îndeplinesc poruncile acestora în ceea ce privește politica imperialistă, provocatoare în afara granițelor, și asuprirea cruntă a poporului muncitor american. Concurența electorală

dintre cele două partide este de fapt lupta pentru a pune mina pe cirna statului, ce se dă între grupurile de miliardari.

Propaganda electorală americană, oricît de mult ar trimbița ea faimoasa „democrație” americană, este crezută azi mai puțin ca oricînd. Oamenii sînt în realitate lipsiți de drepturi politice. O dovadă mai nouă a jăfărniceii așa zisei democrații americane este proaspăta lege americană de interzicere a Partidului Comunist.

Dar iată ce mărturisește la un moment dat chiar președintele Eisenhower despre cele două „mari partide” ale Americii: „Potrivit tradiției americane, noi ducem lupta înainte de alegeri, dar tot potrivit tradiției americane, noi ne strîngem rîndurile de îndată ce poporul și-a dat voturile”. Cuvintele acestea, mai limpede spuse, ar suna în felul următor: „vin ai noștri, pleacă ai noștri; ne „certăm” înainte de alegeri, apoi ne strîngem frățește în brațe”. Iar americanul de rînd s-a convins de această stare de lucruri de-a lungul a zece de ani de amară experiență. Pentru el campania electorală, ca și înseși

alegerile, sînt un circ, avînd ca „eroi” un măgar și un elefant, semnele electorale ale celor două partide.

Dealțul alegătorii nu se străduiesc nici măcar să facă vreo deosebire între semnele electorale ale celor două partide. Și această situație este cunoscută chiar și oficialităților americane și nu mai puțin presei din S.U.A., ca și din alte țări.

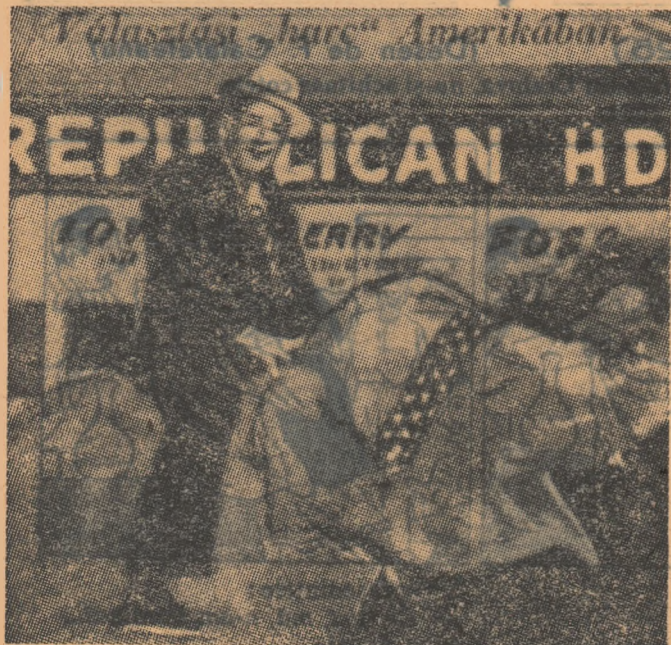
Răspunzînd la întrebarea: „Cum va reacționa oare alegătorul american la 2 noiembrie?” — agenția „France Presse” arată că „Un lucru este sigur: publicul continuă să rămînă indiferent”. Într-adevăr, omul simplu din America știe că oricare din miliardarii celor două partide își vor trimite „aleși” în Congres, pentru popor sînt aceleași greutăți de îndurat, același șomaj, același impozite uriașe. Micii fermieri — țărani americani — știu că datorită republicanilor aflați astăzi la cîrmă s-a adoptat o lege care primejduiește foarte grav existența a 3.500.000 familii ce trăiesc trudind pe ogoare. Iar așa zișii democrați, la timpul lor, au votat legi asemănătoare.

În afară de lipsa de interese a americanilor simpli

față de alegeri, se adaugă și faptul că foarte mulți sînt cetățenii care n-au drept de vot. De pildă, în multe state din S.U.A., numai acei care plătesc anual un impozit electoral pot vota. Sute de mii de oameni neavînd puțința să plătească acest impozit, nu se prezintă în fața urnelor. Nici cei care nu au avut timp de un an domiciliu stabil, de asemenea, nu au drept de vot. În această situație se află milioane de muncitori, agricultori care străbat drumurile Statelor Unite în căutare de lucru. La numărul celor care în mod așa zis legal nu au drept de a vota, se adaugă numeroși tineri și milioanele de negri prigoși.

Iată așa dar înfățișarea jalnică a așa numitei „democrații” americane. Mai bine de jumătate din numărul alegătorilor, adică adevărata Americă, nu-și spune cuvîntul în treburile politice. Și chiar acei care au drept de vot, nu au în practică decît posibilitatea de a alege care dintre miliardarii americani ce finanțează cele două partide să fie mai bine reprezentați în viitorii patru ani în Congresul Statelor Unite.

Aceasta este adevărata față a bîlciului alegerilor din Statele Unite ale Americii.

Credeți poate că această fotografie reprezintă vreo reclamă de circ? Revista americană „Time” care a publicat această fotografie, ne informează că ea înfățișează pe senatorul Karl Mundt în tărneu electoral prin statul Dakota de sud (S.U.A.).

ÎN ACUL „ALBINEI”

Măsurătoare... neautorizată
(piesă în 3 acte)

ACTUL I

(Acțiunea se petrece în biroul președintelui sfatului popular al comunei Mindra, raionul Făgăraș).

Țăranul muncitor Sucaci Alexandru: *Tovarășe președinte, mi-a crescut pământul în dosare. Și nu glumă, cu 3,30 hectare mai mult.*

Președintele: *Nu-i nimic, o să scadă la anul.*

Sucaci: *Ba de loc. Scădeți-mi-l acum.*

Președintele: *Înțelege, eu nu descarc, încarc. Inginerul Stănescu, de la sfatul popular raional, el te descarcă.*

ACTUL II

(În biroul inginerului Stănescu, de la sfatul popular raional Făgăraș).

Stănescu (lui Sucaci): *Spui c-a plouat la Mindra? Atunci nu pot merge să-ți măsoar pământul.*

Sucaci: *Nu m-ați înțeles. În dosarele sfatului a plouat, că-mi crescură mie ogoarele. În comună se poate merge.*

Stănescu: *Degeaba, nu pot merge eu. Du-te la inginerul Cristea de la construcții. Și nu uita, să vii la mine cu rezultatul măsurătorii.*

ACTUL III

(După o săptămână).

Sucaci: *Iacătă procesul verbal întocmit de inginerul Cristea și semnat de președintele nostru. S-a măsurat, și 3,30 hectare au fost găsite mai mult.*

Stănescu: *O fi, dar eu nu ți-l scad. Inginerul Cristea n-a fost autorizat să-ți măsoare dumitale pământul.*

Sucaci: *Păi... m-ai trimis d-ta la el.*

Stănescu: *Da, însă nu l-am autorizat.*

Sucaci (pleacă necăjit): *N-o veni ea oare ploaia și pe aici, să spele lipsa de răspundere?...*

In multe din satele patriei noastre țărani muncitori au pornit la desțelenirea pământurilor, redindu-le agriculturii.

Chiaburul: *Ce vă spetiți mă alita?!*

Țăranul muncitor: *Ca să ne spetim la anul cărind bucatele...*

Scrisorile lui Teie Poanoșu

(24)

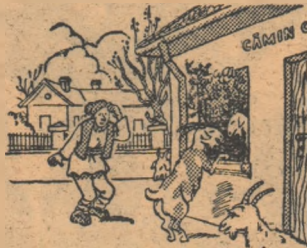
Nu mică mi-a fost mira-rea, când, ajungând în fața căminului cultural din Căpușul Mic, raionul Cluj, văd la ferestre în loc de geamuri, mănunchiuri mari de verdeață.

— Ce-au făcut cei de la cămin? întreb.

— Tocmai că n-au făcut nimic — îmi răspunde un moșneag — și ca să mai acoperim geamurile sparte, noi le-am astupat cu crengi și frunziș.

— Și toată activitatea culturală se desfășoară pe întuneric?

— Ce să se desfășoare? Dumneata nu vezi iacătul

la ușă? Mai bine de 6 luni tovarășul director Ivanov Nicolae nici nu s-a mai

gindit să-l descuie. Intr-a-devăr, pe ușă atârna un lacăt cit toate zilele. Zic: dacă nu se grăbește, să știi că într-o zi au să-l descuie alții și or începe activitatea culturală fără știrea directorului. Să mergem să-l căutăm acasă. Om sta de vorbă cu dînsul.

Pornim. Nu mergem mult și un ținc îl strigă pe moșneagul meu:

— Moș Vanghele! Moș Vangheleee! Au intrat în cămin!

— Vezi — zic — vorba mea! Oamenii din sat i-au luat-o înainte directorului! Hai înapoi!

La cămin găsirăm altă comedie: nu i-o luaseră... caprele. O turmă de capre păștea în voie verdeața de pe la ferestrele căminului. Una mai năzdrăvană sărise peste geam și acum behăia de zor. Se rătăcise în cămin!

Cămin cultural cu caprel! Ce era să mai zic? Vorba ăluia: capra face, iar directorul Ivanov... trage ponoasele!

O boală... închipuită

În comuna Plenița, regiunea Craiova, bintule o boală foarte... închipuită, numită „năluca ploilor”. Bolnavul Nr. 1 este tovarășul Orconea Constantin, președintele sfatului, de la care s-au molipsit și cel din apropierea sa, ca deputații Milovan Nicolae, Constantin Ionică și alții. În timpul „crizelor”, bolnavii

li se năzare că... plouă. Efectul „crizelor” se resimte în... campania de însămintări care... stă pe loc. Pentru curmarea acestei boli este necesar ca „bolnavii” să fie scoși afară, pe timp. Aceasta repede, cât mai e timp frumos. Altfel, boala poate da complicații grave, ale căror dureri se vor simți... la vară, în vremea treieratului.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (25)

(Desen de F. Calafeteanu)

Tovarășul T. Marin, vicepreședintele sfatului popular al comunei Predești, raionul Craiova, nu-și achitase cotele către stat nici pînă la jumătatea lunii octombrie 1954.

Vicepreședintele:

— Este-o cinste cum vă spui Să dăm cota statului.

Vicepreședintele:

— Țara o-ntărim de-l dăm La timp tot ce-i datorăm.

Vicepreședintele:

— Luați exemplul de la mine Că vă sfătuiesc de bine.

Vicepreședintele:

— Ce faci, mă, n-am terminat... Moș Ardei: — String doar vorbe... că n-ai dat Chiar tu cotele la stat.